

LANDRISKKLASS

3/7

Landriskklasserna går från 0 till 7. Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN:S UTESTÅENDE GARANTIER PÅ LANDET

KORTFRISTIGA AFFÄRER: 14 MSEK

MEDEL- OCH LÅNGFRISTIGA AFFÄRER:
1748 MSEK

DATUM

2014-10-24

Ekonomi i anpassningsfas när ny president tillträder

Tillväxten har mattats av då viktiga externa drivkrafter bakom landets goda tillväxt har börjat ebba ut samtidigt som den ekonomiska politiken stramats åt för att stabilisera ekonomin. Underskottet i bytesbalansen ökar finansieringsbehoven från utlandet. Att en stor del finansieras med portföljinvesteringar och andra mer lättflyktiga former av kapitalinflöden ökar sårbarheten i ekonomin. Med måttlig offentlig och extern skuldsättning är landets solvens likväl god. För att skapa ny dynamik och realisera landets tillväxtpotential krävs att strukturreformerna börjar röra sig framåt. Den nyvalde presidenten Joko Widodo är av allt att döma reformorienterad och kan väntas stå för en tillväxt- och marknadsvänlig politik. Bristen på reformer under senare år vittnar dock om utmaningarna. I det fragmenterade parlamentariska läge som råder har en konfrontativ opposition majoritet. Det återstår således att se hur handlingskraftig den nya regeringen kan bli. Bedömningen är att färdriktningen i den ekonomiska politiken består med en konservativ makropolitik och goda reformambitioner medan reformtakten riskerar att hållas tillbaka av politiska faktorer.

LANDETS STYRKOR OCH SVAGHETER

Styrkor

- Långsiktig god tillväxtpotential och en relativt god motståndskraft i ekonomin
- Konservativ finanspolitik har lett till en låg offentlig skuld
- Måttlig utlandsskuld

Svagheter

- Outvecklade finansmarknader och externa underskott exponerar ekonomin mot lättflyktigt kapital
- Råvaruorienterad export exponerar ekonomin mot råvarupriscykeln
- Besvärligt reformklimat hämmar strukturella förbättringar av en svag affärsmiljö och en eftersatt infrastruktur

EKN placerar Indonesien i landriskklass 3. Det är i linje med den bedömning som görs i samverkan med övriga OECD-länder. För affärer med centrala statliga gäldenärer som centralbank och finansministerium samt banker prövas varje affär på sina egna meriter. Vad gäller andra offentliga köpare vill EKN normalt ha stats- eller bankgarantier. Detta motiveras av svårigheten att bedöma myndigheters förmåga att fullfölja ingångna kontrakt samt att indonesiska regleringar normalt sett inte medger att lokalregeringar tar utländska lån. Även för företagsrisker har EKN en restriktiv riskprövning. Detta har sin grund i den svåra affärsmiljön och i de tidvis betydande svängningarna i valutan.

Lättnad

- Påtagliga framsteg i strukturreformer inom exempelvis infrastruktur och investeringsklimat som stärker landets tillväxtkraft
- En framgångsrik minskning av bytesbalansunderskotten och en reducerad exponering mot lättflyktigt kapital

Skärpning

- Avsaknad av strukturreformer som leder till en långsiktig försämring av landets tillväxtutsikter och statsfinanser
- En påtaglig försämring i betalningsbalansen som underminerar landets finansiella stabilitet och externa betalningsförmåga

Avtagande engagemang

EKN:s garantigivning har avtagit på senare år. EKN:s engagemang uppgår till 1,9 miljarder kronor. Garantier utgör 1,8 miljarder, resterande är offerter. EKN:s erfarenheter är relativt goda. Svagheter i det legala systemet och andra faktorer i kreditmiljön bedöms kunna inverka på möjligheterna att återvinna fordringar.

EKN:s landanalytiker för Indonesien:
Johan Fredriksson
e-post: johan.fredriksson@ekn.se

ANSVARSBEGRÄNSNING

Landanalysen bygger på ett urval av källor och speglar en för EKN relevant information vid tiden för publicering. Ansvaret för hur informationen används eller tolkas vilar helt på användaren och EKN kan inte hållas ansvarig för förlust eller skada.

Ny president, gamla utmaningar

När Joko ”Jokowi” Widodo den 20 oktober inleder sin femåriga mandatperiod gör han det som Indonesiens andre folkvalde president. Valen gick fredligt till och trots en polariserad valkampanj har motståndarlägret accepterat författningsdomstolens utslag om valutgången. Årets parlaments- och presidentval befäster den stabiliserings- och demokratiseringsprocess som fortgått i det multietniska och mångreligiösa landet sedan diktatorn Soehartos fall 1998.

En fortsatt hög ekonomisk tillväxt behövs för att på sikt undvika att skapa grogrund för sociala spänningar. Trots en rad år av god tillväxt och minskad fattigdom har inkomstklyftorna ökat. Samtidigt förblir välförhållandena bräckliga för en stor del av befolkningen, då den befinner sig just ovanför fattigdomsgränsen. För att realisera den potential som följer av att över hälften av befolkningen är under 30 år behövs en årlig BNP-tillväxt runt 6 procent. I synnerhet behövs tillväxt i arbetsintensiva industri- och tjänstesektorer för att skapa produktiv sysselsättning åt de 2 miljoner människor som träder in i arbetskraften varje år. Tillväxtutsiktterna har emellertid mattats av. För att skapa ny dynamik krävs att strukturreformerna börjar röra sig framåt. Bristen på framsteg under senare år vittnar dock om ett besvärligt reformklimat. Politiskt känsliga reformer behövs exempelvis inom det korruptionsanfrätta rättsväsendet, den vildvuxna och decentraliserade statsapparaten, och för att frigöra medel för produktiva investeringar från kostsamma subventioner. Motståndet från mäktiga särintressen inom byråkrati, militär och affärselit försvårar dock reformarbetet. Långsiktiga utmaningar saknas således inte för den nye presidenten.

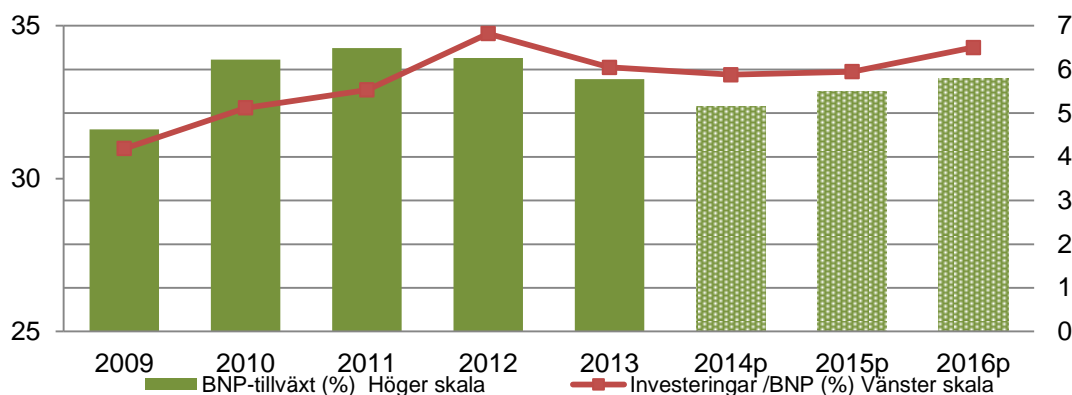
Utgången av presidentvalen bedöms vara positiv. I Jokowi har Indonesien fått en reformorienterad president som väntas stå för en pragmatisk, tillväxt- och relativt marknadsvänlig inriktning. Det återstår att se hur handlingskraftig den nya regeringen blir. Det parlamentariska läget är fragmenterat. Koalitionen som stött Jokowi:s rival innehar majoriteten och har hittills antagit en konfrontativ linje. Delar av oppositionen kan möjligen sälla sig till Jokowi inför regeringsbildningen och det är inte omöjligt att Jokowi och hans vicepresident Kallas så småningom lyckas sy ihop en parlamentarisk majoritet. Priset för en bred koalition riskerar att bli en mindre handlingskraftig regering. Grundscenariot är därmed en kontinuitet i så måtto att färdriktningen består med en konservativ finans- och penningpolitik och goda reformambitioner medan reformtakten riskerar att hållas tillbaka av de politiska realiteterna.

Makropolitiken har anpassats för att värna om den ekonomiska stabiliteten

Den nya administrationen tar över ansvaret för en ekonomi som ser ut att gå in för mjuklandning. Överhettningstendenser, växande externa obalanser och stora kapitalutflöden våren 2013 framtvängde en åtstramning av den tidigare expansiva ekonomiska politiken. Särskilt kraftfullt har centralbanken agerat som stramat åt penningpolitiken och, efter viss tvekan, låtit valutan falla kraftigt mot US-dollar. Viss risk finns för nya kapitalutflöden och valutaoro. Positivt är att myndigheterna åter visat prov på sin förmåga att agera koordinerat i ett trängt läge och att det finns en beredskap för nya åtstramningar. En styrka i sammanhanget är att statsfinanserna är relativt goda. Stora investeringsbehov och en svag intäktssida innebär förvisso att den offentliga skuldbördan inte längre minskar men nivån är låg, strax över 25 procent av BNP. Historiken av begränsade budgetunderskott som enligt lagen inte får överskrida 3 procent av BNP stärker också finanspolitikens trovärdighet.

Det gångna årets krisåtgärder har bidragit till att obalanserna börjat avta. Det sker till priset av att tillväxten mattas av till lägre, men mer hållbara nivåer, runt 5 procent de närmaste åren.

BNP-TILLVÄXT OCH INVESTERINGAR

Tillväxten mattas av då den ekonomiska politiken anpassats efter mindre gynnsamma omvärldsförhållanden
Källa: IMF

Utvecklingen har blottlagt svagheter i ekonomin. Viktiga faktorer bakom den tidigare så starka tillväxten, som tidvis överstigit 6 procent per år, har varit en långvarig råvaruprisuppgång och stor tillgång på internationellt kapital. Detta har bidragit till en betydande ökning i inhemsk efterfrågan. Långt mindre imponerande har framstegen varit i att rusta upp den eftersatta infrastrukturen och att förbättra det svaga affärsklimatet. Nationalistiska strömningar i politiken har medfört en föränderlig och osäker regleringsmiljö för utländska investerare, inte minst i gruvsektorn. När nu de externa drivkrafterna har ebbar ut behövs krafttag på reformfronten för att på sikt kunna återgå till en uthålligt högre tillväxttakt.

Landets långsiktiga tillväxtpotential är god

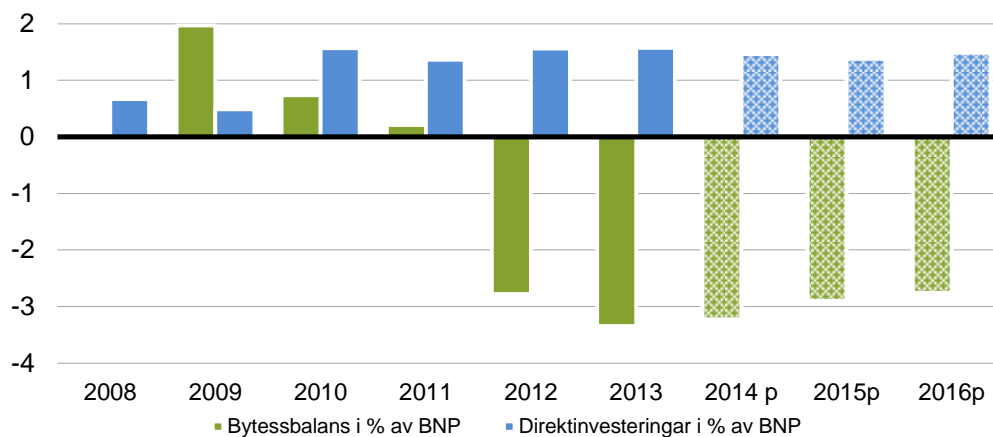
Långsiktigt finns betydande potential i ekonomin. Indonesien är Asiens femte största ekonomi. Med en måttlig exportorientering och stor inhemsk marknad är ekonomin relativt motståndskraftig. Med en växande medelklass med låg skuldsättning väntas konsumtionen förbli en tillväxtmotor på sikt. Vidare har investeringsnivåerna ökat på senare år. Utöver landets stora råvarupotential lockar den inhemska marknaden. Det har lett till att den länge stagnerande tillverkningsindustrin visar livstecken. Med stigande löneläge i Kina kan förutsättningarna för en mer exportorienterad industri möjligen åter ljusna. Därtill bidrar den demografiska profilen och den höga urbaniseringstakten till en god tillväxtpotential om förutsättningarna är de rätta.

Det är således lovande att den tillträdande presidenten aviserat intentioner i rätt riktning. Till exempel administrativa reformer ägnade åt att stärka både statsintäkter och styrningen av statsapparaten. Vidare ska bränslesubventionerna stegvis avvecklas de kommande fem åren. Under senare år har de uppgått till drygt 2 procent av BNP, eller en femtedel av budgetutgifterna. Betydande summor skulle således kunna frigöras för satsningar på social och fysisk infrastruktur som idag utgör mindre budgetposter än subventionerna. Därtill skulle ett återkommande problem med inflation, budget och betalningsbalans undanröjas om Jokowi lyckas med denna politiskt känsliga reform. Regeringens förmåga att implementera struktur-reformer kommer delvis att hänga på i vilken grad regeringen lyckas mobilisera parlamentariskt stöd för sin politik. Mycket talar för att reformpolitiken kommer att gå i rätt riktning, men att takten förblir ojämn.

Ökade finanseringsbehov medför tilltagande sårbarhet

Det underskott i bytesbalansen som uppstått sedan hösten 2011 är delvis av strukturell natur och är ett resultat av en ökad inhemsk efterfrågan samt vinsthemtagningar från utländska investeringar. Underskottet förstärks emellertid av dalande råvarupriser. Under det gångna decenniet har exporten blivit mer råvaruorienterad (53 procent av exporten 2013). Medan tillverkningsindustrin har utvecklats svagt har produktionskapaciteten för kol, palmolja och gummi expanderat kraftigt och är nu större än olje- och gasexporten. Avmattningen i Kina har inneburit att priserna på Indonesiens råvaror stadigt fallit sedan 2011. Någon större uppgång ligger inte i korten de närmaste åren. Därtill har metallexporten fallit det senaste året. Detta på grund av att nya regleringar infördes i januari 2014, ägnade att minska exporten av oförädlade metaller och på sikt öka den inhemska förädlingsgraden. Åtstrammingspolitiken och den försvagade valutan bidrar likväl till att underskotten gradvis minskas till mer uthålliga nivåer strax under 3 procent av BNP de närmaste åren.

BYTESBALANS OCH DIREKTINVESTERINGAR (% AV BNP)

Ett underskott har uppstått i bytesbalansen. Drygt hälften finansieras med mer volatila kapitalinflöden.
Källa: Bank of Indonesia. EKN:s prognos baserad på IMF samt affärsbanker och analysinstitut.

Underskotten medför att finansieringsbehoven inklusive lån som förfaller under året väntas uppgå till runt 80 miljarder US-dollar per år 2014-2015. Mer stabila kapitalinflöden i form av direktinvesteringar har visat en positiv trend och väntas gradvis öka framöver. Detta täcker knappt hälften av finansieringsbehoven. Därmed är ekonomin beroende av potentiellt mer volatila finansieringsflöden. Under 2014 har fjolårets stora utflöden av portföljkapital vänts i rekordhöga inflöden. Över 35 procent av inhemska statspapper innehas av utländska investerare, vilket motsvarar drygt 35 miljarder US-dollar. Finansieringssituationen bedöms ha ökat sårbarheten i Indonesiens betalningsbalans.

En viss risk består därmed för nya kapitalutflöden och valutaoro inte minst då volatiliteten i kapitalflöden till tillväxtmarknader har tilltagit de senaste åren. Erfarenheterna från finanskrisen 2009 och valutaoron 2013 talar för att omfattningen av eventuella nya utflöden kan hanteras. Centralbanken har signalerat en beredskap att ånyo höja räntor och låta valutan flyta. Vidare har den senaste tidens inflöden medgivit en återuppbyggnad av valutareserven som i augusti uppgick till 111 miljarder US-dollar. Det motsvarar 120 procent av 2015 års externa finansieringsbehov, vilket får anses vara en relativt god buffert. Skulle situationen likväl försämrats har landet tillgång till valutaswappar med flera länder i regionen.

Sammantaget reducerar myndigheternas beslutsamma agerande och återuppbyggnaden av valutareserven risken för en allvarlig betalningsbalanskris de närmaste åren.

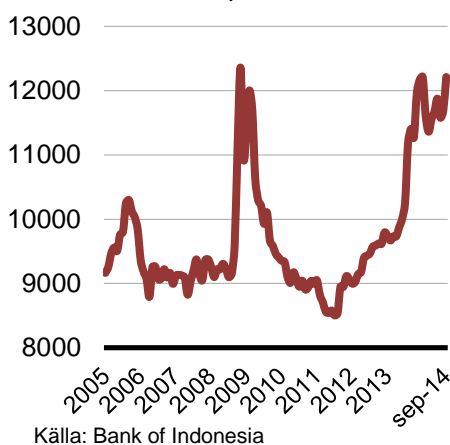
Landets externa skuldbörda minskar inte längre men befinner sig på hanterbara nivåer (34 procent av BNP). Offentlig extern skuld är begränsad (14 procent av BNP) och mestadels långfristig. Den privata sektorns skuld har ökat betydligt under senare år men nivån är i sig inte alarmerande. Drygt 40 miljarder US-dollar förfaller dock inom ett år. Enskilda företag skulle därmed kunna hamna i en pressad situation i händelse av förnyad finansoro.

VA LUTAPOLITIK

En försvagad valuta

Rupian (IDR) följer en så kallad ”*managed float*” och inflationsmålet (3–5 procent 2015) utgör ankaret i penningpolitiken. Historiskt har valutan genomgått flera perioder av turbulens. Detta förklaras av relativt fria kapitalflöden, en betydande exponering mot lättflyktigt kapital och ett tidvis bräckligt förtroende för myndigheternas förmåga att hantera inflationen.

VALUTAKURS IDR/USD

Centralbanken tycks vara inställd på att en svagare valuta är nödvändig för att dämpa de externa underskotten. Sedan valutaoron 2013 har valutan försvagats med cirka 20 procent mot US-dollar. Externa faktorer som ett stigande ränteläge i USA och därmed ökad divergens gentemot Eurozonens och Japans penningpolitik skapar osäkerhet kring framtida kapitalflöden och risken för förnyad valutaoro kvarstår. Grundscenariot är en viss försvagning i av växelkursen som alltjämt hamnar i intervallet 11 500–12 500 IDR/USD det närmaste året.

Erfarenheterna från Asienkrisen, då landet avstod från valutakontroller för den privata sektorn, gör att transfereringsrisken bedöms som begränsad.

FINANSSEKTORN

Sunt banksystem

Det finansiella systemet domineras av bankerna som svarar för drygt 75 procent av systemets tillgångar. Omfattningen av finanssektorn i övrigt, såsom penningmarknad, pensionssparande och obligationsmarknaden för företag är relativt begränsad. En fördjupning av de inhemska finansiella marknaderna pågår och kan på sikt reducera Indonesiens beroende av externt kapital för investeringar och finansiering, som i dagsläget bedöms vara en svaghet.

Även banksystemet är förhållandevis litet relativt ekonomin. Tillgångarna motsvarar 55 procent av BNP varav krediter till den privata sektorn ligger på relativt låga 35 procent (2013). Systemet är koncentrerat trots det stora antalet banker (120 st). De tio största svarar för drygt 60 procent av systemets tillgångar, varav fyra statliga banker svarar för 40 procent. Banksystemet har stärkts genom reformer under det gångna årtiondet. Ett insättarskydd har införts och en infasning av Basel III kapitalkrav inleddes i januari 2014 och planeras vara fullt

genomfört 2019. Lönsamheten i bankerna är god. Beroendet av extern finansiering är begränsat. Kapitaliseringen är adekvat och andelen dåliga lån är låg (under 2 procent av lånen). Samtidigt finns ett par tendenser som bör följas, inte minst i ljuset av den försvagade valutatan och de externa finansieringsfrågorna. Ökningstakten i kreditgivningen har nu avtagit men har länge varit hög (över 20 procent per år 2007-2013) varför likviditeten i systemet har minskat. Företagssektorns skuldsättning, även lån i utländsk valuta, ökar, liksom bankernas exponering mot fastighetssektorn. Överlag är dock skuldsättningsnivån måttlig liksom bankernas fastighetsexponering (under 15 procent av lånen juli 2014).

Införandet av ett tak på utländskt ägande i banksystemet 2012 är ett steg tillbaka från en mer liberal hållning och kan väntas dämpa intresset för nya etableringar. Vad gäller banktillsynen utgör korruptionen en strukturell brist. Överföringen av tillsynsansvaret från centralbanken till en ny myndighet (OJK) från 2014 innebär vissa risker i övergångsskedet, inte minst då det legala ramverket för krishantering ännu inte är på plats. I ljuset av det politiserade efterspelet av räddningsaktionen av en bank 2008 väcker situationen en viss osäkerhet kring myndigheternas benägenhet att stödja mindre banker i händelse av problem.

Sammantaget kan viss försämring i bankernas tillgångskvalitet vara att vänta, men banksystemet bedöms överlag vara stabilt. För EKN:s del bör flertalet av landets tio ledande banker vara acceptabla, men riskprövningen är restriktiv avseende mindre banker.

AFFÄRSMILJÖ

Svagheter i affärsmiljön består

Det ekonomiska läget utmärks av lägre råvarupriser, försvagad valuta, stigande räntor och en mer försiktig kreditgivning. Detta innebär en besvärligare makromiljö för företagen. Skuldsättningsnivån i företagssektorn har ökat under senare år. Därmed ökar sannolikt kreditriskerna på sina håll. Särskilt exponerade är företag med hög skuldsättning, framför allt om stora delar av skulden är utländsk valuta men intjänningen är i inhemsk valuta. Även företag med ett högt importinnehåll, men begränsad exportintjänning är exponerade. Företag med verksamhet relaterad till gruvsektorn påverkas av de vikande råvarupriserna.

Bedömningen av enskilda affärsrisker bör beakta att kreditmiljön är besvärlig. De gradvisa framsteg som kan noteras ligger i införandet, snarare än i den praktiska implementeringen, av stärkta regelverk. Framgångarna i korruptionsbekämpningen noteras främst på central nivå och i fall med hög offentlig profil medan korruptionen inom statsapparaten och rättsväsendet av allt att döma förblir utbredd. I IFC:s Doing Business-ranking hamnar landet på 120:e plats av 189, vilket är en sämre placering än jämförbara länder som Vietnam och Filippinerna.

Finansiella rapporteringskrav för börsnoterade företag och banker har stärkts. Den lokala standarden som tillämpas på publika bolag (SAK) närmar sig internationell standard (IFRS). Någon formell tidplan för full konvergens med IFRS finns dock inte. För onoterade bolag tillämpas en alternativ standard (SAK-ETAP) som bedöms ge mindre insyn. I realiteten är revisionssektorn svag och bortom noterade företag är adekvat insyn en bristvara. En kreditinformationsbyrå finns sedan några år men den är inte fokuserad på företagskrediter. Majoriteten av företagen utanför Jakarta är inte formellt registrerade och behöver därför inte ens rapportera grundläggande information. Det gör det också svårt att identifiera relaterade företag och intressenter. Ägarkoncentrationen med intransparenta bolagsstrukturer och familjeägda konglomerat har minskat, men är långtifrån borta.

Regleringsmiljön försvåras av att en mängd lagar och regleringar överlappar och delvis är motstridiga. Därtill finns tendenser till en föränderlig tolkning av regelverk och till överlappande myndighetsansvar. Det saknas en centraliserad koordinering och tillsyn av lagar som utfärdas även om initiativ till att se över och rationalisera lagstiftningen pågår. Decentraliseringsprocessen gör att lokala myndigheter kan ha stort inflytande över regelverk. Korruptionen hämmar också en enhetlig tillämpning av regleringar. De nationalistiska strömningarna i politiken resulterar tidvis i plötsliga förändringar i regelverk som ändrar förutsättningar för utländska investeringar och ägande, till exempel inom sektorer som finans, telekom och naturresurser. Detta återspeglas i att landet under 2013 och 2014 dalat i *FDI confidence index* (A.T. Kearney) som rankar hur attraktiva länder är för investerare.

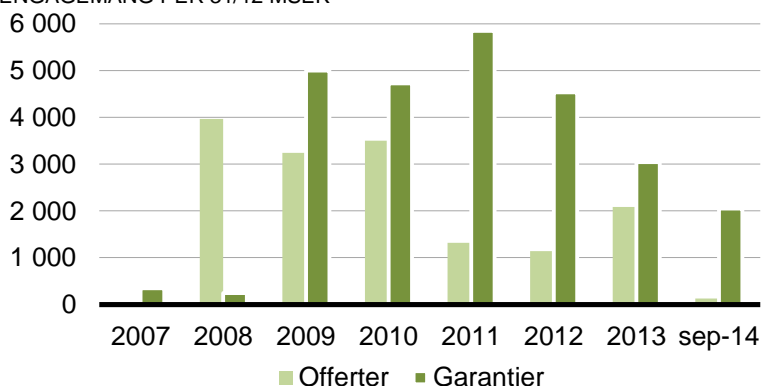
Den legala miljön uppvisar betydande brister. Civilrätten bygger på nederländsk rätt från kolonialtiden, men har genomgått en rad uppdateringar det senaste decenniet. Hit hör en förbättrad konkurslag (2004) som i sig anses långivarevänlig samt lagrum för säkerheter i rörliga tillgångar (Fiduciary Security Law 1999). Tillämpningen av lagarna är dock ojämn och domstolsväsendets effektivitet och tillförlitlighet är i allmänhet låg. Domstolarna tenderar att gynna gäldenärer, inte minst den inhemska eliten. Konkursinstitutet används sällan och långgivare tenderar att föredra uppgörelser utanför domstolsväsendet. I IFC:s Doing Business indikatorer är återvinningsgraden under 20 procent av fordran vilket lägre än genomsnittet för regionen. Indikatorerna pekar även på höga kostnader och utdragna processer för att driva ett insolvensärende genom rättsväsendet. Denna situation försvårar möjligheterna att genomdriva betalning, och insolvensförfarande samt att ianspråka av säkerheter. Slutförluster riskerar således att bli höga i händelse av skada.

EKN:S ÅTAGANDEN

Telekom dominerar engagemanget

EKN:s exponering uppgår till 2 miljarder kronor varav garantier utgör 1,8 miljarder och 125 miljoner avser offerter. Därtill finns 110 miljoner i fordringar. Merparten avser Parisklubbsfordringar på staten hänförliga till Asienkrisen i slutet av 1990-talet. Telekomsektorn står för 85 procent av engagemanget. Vidare finns bland annat leveranser till transport- och kraftsektorn. Finansieringsvillkoren på marknaden har varit gynnsamma för de större telekomoperatörerna under senare år, vilket har reducerat efterfrågan hos EKN. Indonesien har dalat från EKN:s 10:e till 22:a största exponeringsland sedan 2012. Vissa tecken på en ökad efterfrågan finns bland annat i telekom och kraftsektorn. En svårare finansieringsmiljö kan också öka efterfrågan på garantier från EKN.

ENGAGEMANG PER 31/12 MSEK

Den ökade efterfrågan under finanskrisen har avtagit och engagemanget minskat. Källa: EKN

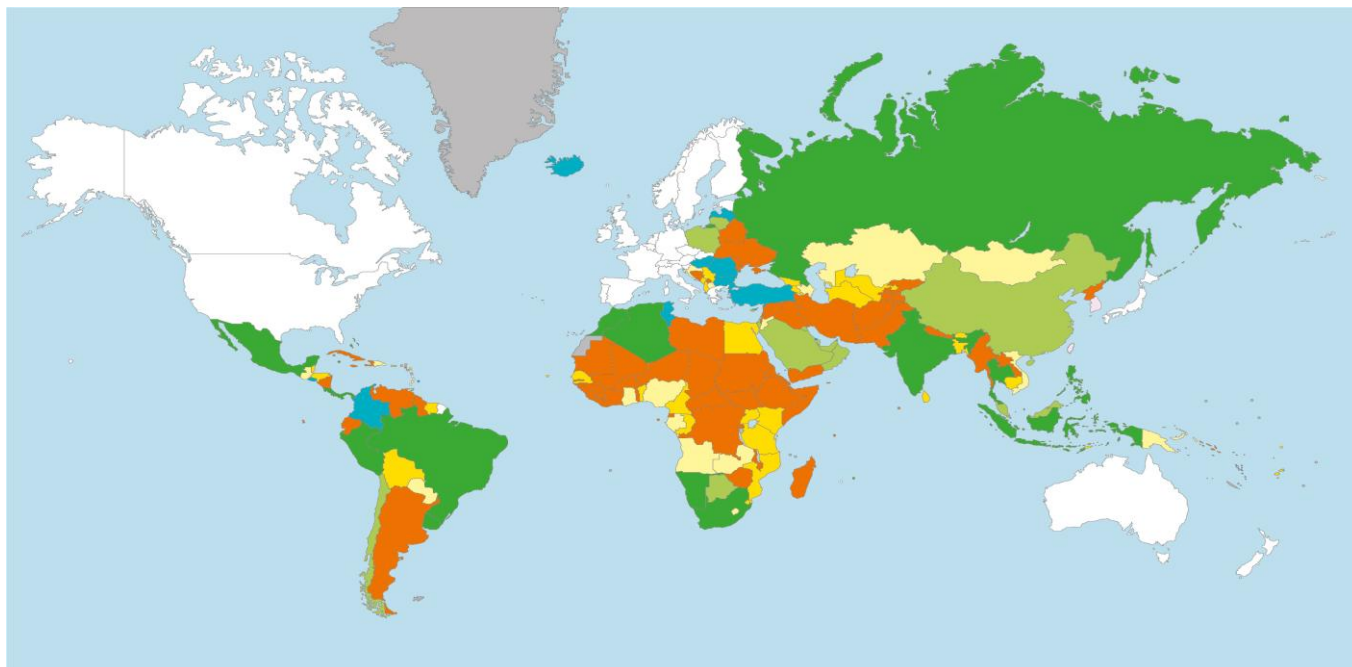

BETALNINGSERFARENHET

EKN:s betalningserfarenheter har överlag varit goda, men flera fall av betalningsproblem bland företag kan noteras över en längre period. Sedan 2004 har EKN utfärdat garantier för knappt 11 miljarder kronor, varav 85 procent avser telekomsektorn. Leveranser av fordon och entreprenadmaskiner svarar för tio procent.

För affärer garanterade under samma period har EKN betalat ut 30 miljoner kronor i skador. I ett par affärer har EKN medverkat till rekonstruktioner av betalplaner. Om några generella erfarenheter kan dras är det möjligt att regleringsmiljön kan vara en riskfaktor i sektorer där gäldenärer är exponerade, eller vars affärsplan är beroende av att aviserade reformer faktiskt implementeras. Lite längre tillbaka i tiden har EKN betydligt sämre betalningserfarenheter avseende företagsrisker. Dessa speglar delvis sviterna efter Asienkrisen 1997-1998, men också ett besvärligt kreditklimat med ett svagt rättsväsende. För affärer från denna tid skadereglerade EKN under 2000-talet betydande belopp. Det gjordes även försök att ta säkerheter i anspråk via domstol - dock utan framgång.

LANDDATA Yta: 1919000 km ² (4 ggr Sverige) Folkmängd: 250 miljoner (2013) BNP: 868 mrd USD 2013 (Sverige 558mrd USD 2013) BNP/capita: 3580 USD 2013 (Sverige 59 130 USD 2013)	KREDITBETYG (LANDTAK/STATSRISK) Moody's: Baa2/Baa3 stable S&P: BBB-/BB+ stable Fitch: BBB/BBB- stable
--	---

Landriskklasserna går från 0 till 7.

Ju lägre sifra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN – DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER

EKN är en myndighet med uppgift att främja svensk export och svenska företags internationalisering. Det gör vi genom att erbjuda garantier för betalning och finansiering, tillsammans med rådgivning om affärsstruktur och riskhantering. Våra tjänster ger dig en större säkerhet, ökad konkurrenskraft och fler möjligheter till lyckade exportaffärer.

Exportkreditnämnden

Kungsgatan 36, Box 3064, 10361 Stockholm | Tel 08-7880000 | www.ekn.se | e-post info@ekn.se